

Societat

LLEI DE LA DEPENDÈNCIA

Dotze anys després que s'aprovés la llei de la dependència a Espanya, segueix en comptagotes.

PERE VIRGILI

Un de cada tres dependents reconeguts no rep cap ajuda

Catalunya és la comunitat amb més desatesos, segons un informe de la patronal del sector

NATÀLIA VILA
BARCELONA

Un caos. Així és com va definir ahir la patronal del sector dels recursos assistencials el funcionament de la llei de la dependència, dotze anys després de la seva posada en marxa. En un informe, presentat a tot Espanya, asseguren que a Catalunya una de cada tres persones que ja estan reconegudes com a dependents no rep cap prestació. De fet, és la comunitat autònoma "amb un percentatge més alt de desatenció de tot l'Estat", amb més de 75.000 persones dependents reconegudes però sense cap ajuda.

"Aquesta és sens dubte una de les dades més dures de l'informe", admetia ahir a l'ARA la presidenta de l'Associació Catalana de Recursos Assistencials (ACRA), Cinta Pascual. Aquesta patronal catalana va ser l'encarregada de presentar l'informe -titulat *El caos de la dependència*- a Barcelona i va subratllar que la desatenció a Catalunya supera el 32% dels dependents, fet que contrasta amb l'1,5% de Castella i Lleó, la comunitat amb un índex

més baix de "dependents als llombs". La Generalitat no reconeix aquestes xifres i assegura que segons els seus càlculs els dependents sense assistència a Catalunya no arriben als 29.000. El Govern també "desconeix" d'on surten les dades de l'informe i assenyalava que la falta d'un sistema unificat fa que sovint hi hagi molt ball de xifres entre les dades espanyoles de l'Imsero (les que fa servir l'informe) i les catalanes.

Sigui com sigui, l'estudi destaca que en el conjunt d'Espanya hi ha més de 250.000 persones en aquesta situació, dels quals quasi la meitat tenen un grau II o III, els més severos.

De fet, les empreses del sector també van denunciar ahir la poca "transparència" i la "dificultat" per trobar dades relatives a la dependència. "¿Com pot ser que no tinguem un sistema informatitzat i encara hàgim de fer els tràmits passant per diferents finestretes?", es preguntava Pascual. Segons l'ACRA, el procés per demanar una d'aquestes ajudes "pot allargar-se durant ben bé un any" a Catalunya i després s'entra en el món de les llistes d'espera, que en funció del servei poden ser d'"entre els quatre mesos i els cinc anys".

Contradicció
El Govern sosté que els dependents als "llombs" no arriben als 29.000

Retret
L'ACRA entén que falten recursos però demana una gestió millor

"¿Cal que fem passar aquests dependents i les seves famílies per tot això, quan hi ha 5.000 places residencials privades buides?", insistia Pascual, que també va assenyalava que encara hi ha "19 interpretacions diferents de la norma", tantes com comunitats i ciutats autònomes. "Una persona dependent té el doble de possibilitats de ser reconeguda com a tal a Andalusia" que en altres comunitats com Galícia, les Canàries, Astúries o el País Valencià, segons destaca l'estudi comparant les diferents realitats autonòmiques.

Diferències i tipus d'ajudes

La patronal catalana denuncia el finançament que arriba des de Madrid per a la dependència, però també és crítica amb la Generalitat. "A Castella i Lleó la taxa de desatenció és baixíssima perquè allà de seguida atorguen el dret en grau I, i després valoren si cal elevar-lo, però com a mínim aquella persona ja pot rebre alguna ajuda", explica Pascual.

La presidenta de l'ACRA també subratlla que hi ha altres comunitats que fan molt més ús que Catalunya del que s'anomena la "prestació econòmica vinculada" (PEV): una

ajuda que consta d'uns diners perquè el dependent o els seus familiars els puguin destinar a pagar serveis privats que els alleugereixin el dia a dia. "Aquí només pots anar a la privada sense cap ajut -apunta Pascual- i això limita molt les famílies".

El Govern, però, rebut aquest diagnòstic: "Aquestes prestacions han augmentat un 25% en dos anys, ja són una opció, però no volem que sigui la prioritària", explica el secretari d'Afers Socials i Famílies, Francesc Iglesias. El departament assegura que, per contra, ha creat 3.500 places públiques els últims dos anys: "Això permet ajudar les persones amb menys recursos -argumenta Iglesias-. Mentre que les ajudes econòmiques poden ser un terç del preu de la residència, la plaça pública pot arribar a cobrir el 100%, si cal".

L'executiu també carrega contra el govern espanyol. "L'aportació de l'Estat a la dependència és d'un 12% del total, i hauria de ser el 50% per llei: aporten 172 milions a Catalunya quan en tocarien uns 500", conclou el secretari. "Aquesta no pot ser sempre l'excusa", els retreu Pascual, que insisteix que demana una "redistribució" del que hi ha disponible. ■